

ÎN KOSOVO AM GREȘIT PARTEA PE CARE AM BOMBARDAT-O

Gen. Maior Luis Mackenzie, comandantul forțelor ONU în timpul războiului civil din Bosnia (The National Post, Canada, 4 iunie 2004)

Acum cinci ani ecranele noastre TV au fost pline de filmări ale refugiaților albanezi care își căutau salvarea trecând granița provinciei Kosovo spre mănăstirile din Macedonia și Albania. Comunicate amănunțite au arătat că forțele de securitate ale lui Slobodan Miloșevici au dus o campanie de genocid și că peste 100.000 albanezi din Kosovo au murit și au fost îngropați în gropi comune de-a-lungul provinciei sârbești. NATO a intrat în acțiune și – în ciuda faptului că niciuna din țările sale membre nu a fost amenințată - a început să bombardeze nu numai Kosovo ci și infrastructura și populația Serbiei în condițiile în care nu a avut aprobarea Națiunilor Unite, la care a ținut atât de mult conducerea Canadei.

Noi, cei care am atras atenția asupra faptului că Apusul a trecut de partea mișcării militante extremiste pentru independența albanezilor din Kosovo, am fost concediați ca fiind împăciuitori. A fost ignorat total faptul că principala organizație care a luptat pentru independență, Armata de Eliberare din Kosovo (AEK) a fost îndeobște cunoscută ca fiind o organizație teroristă, prin aceea că, primea ajutor de la Al Qaida lui Osama Ben Laden.

Recenta sete nesățioasă a mediilor nord-americe pentru știrile senzaționale, în legătură cu evoluția silniciilor din Kosovo, ca și aprobarea – de înțeles – a presei europene, vorbește de faptul că nouă, canadienilor, nu ne place să ne recunoaștem greșelile. Mai mult, comunicatele filmate de această parte a oceanului, alese în mod special, continuă să alimenteze vechea poveste că acei Sârbi josnici s-au apucat din nou de treburile lor murdare.

În centrul atenției a fost recenta situație critică ce a dus la o situație explozivă la 15 martie. Mediile au comunicat că patru băieți albanezi au fost goniți în râul Ibar, în Mitrovița, de către cel puțin doi Sârbi și a unui câine (a cărui apartenență etnică nu fost amintită). Trei copii s-au înecat iar unul a reușit să treacă pe malul celălalt. Imediat mii de Albanezi s-au mobilizat și s-au concentrat în acea parte a orașului divizat. Atacurile asupra Sârbilor au urmat în întreaga provincie iar rezultatul a fost, așa cum s-a evaluat, 30 morți și 600 răniți. Au fost distruse treizeci de biserici și mănăstiri sârbești, au fost arse peste 300 de case iar șase localități sârbești au fost curățate de locuitorii lor. Au fost răniți 150 de membri ai forțelor internaționale de menținere a păcii.

În SUA au fost total ignorate numeroasele declarații ale surselor nealiniat că nu a avut loc nici-un incident între Sârbi, câine și copiii albanezi. Purtătorul de cuvânt al poliției NATO (Derek Chappell) a declarat, la 16 martie, că e „cu totul inexact” că Sârbi au gonit copiii în râu. Chappell a spus că, copilul supraviețuitor, a mărturisit părinților săi, că au intrat singuri în râu și că pe trei din ei i-a luat apa. Amiralul Gregory Johnson, comandantul forțelor NATO, a adăugat în plus, că ciocnirile care au urmat au reprezentat „o purificare etnică orchestrată și bine planificată” din partea Albanezilor Kosovari. Cei

nevoiți să plece s-au alăturat celorlalți 200.000 Sârbi goniți din provincie ca urmare a „bombardamentului umanitar” al NATO din 1999. Cei care au fost „izgoniți” au devenit în realitate „izgonitori”.

În aceeași săptămână, câțiva oameni care se dădeau drept sârbi, au atacat din pândă și au ucis un polițist ONU și pe colegul lui local. În timpul schimbului de focuri, unul din atacatori a fost rănit și, strigând „sunt rănit” a trecut la limba albaneză. Urmărind pe atacatori, poliția ONU a ajuns la ferma unui Albanez, unde a găsit arme și pe atacatorul rănit, care a decedat după scurt timp. Au arestat patru Albanezi. Și despre acest atac s-a trimis un comunicat către SUA dar fără să se adauge faptele care au arătat clar că și aceasta a fost o provocare orchestrată de teroriștii Albanezi.

Kosovo se află sub administrația ONU despre care, majoritatea Canadienilor a crezut că vor înlocui SUA în Irak. Faptul că ONU nu poate să trimită nicăieri funcționarii săi – ei pot pleca doar ca voluntari – precum și recente evenimente care au determinat ca ONU să se retragă din Irak după un atac brutal asupra reprezentanței sale din Bagdad ca și împrejurarea că provincia Kosovo, sub administrația acestei organizații este ca un om fără mâini și picioare, a contribuit la descalificarea ei când e vorba de astfel de roluri.

După intervenția NATO/ONU în 1999, Kosovo a devenit capitala criminalității europene. Comerțul cu sclavie albă e în floare. Provincia a devenit pivotul important pentru tranzitul drogurilor spre Europa și SUA. Ca o ironie, cea mai mare parte a drogurilor vine dintr-o altă țară pe care SUA a „eliberat-o” - Afganistan.

Cei care au aparținut AEK, demobilizat dar nu și eliminat, sunt incluși, tacit, în crima organizată și în guvern. Poliția ONU arestează un mic număr al celor amestecați în crimă organizată; trimițându-i la instanțele de judecată, care îi absolvă de învinuiri și îi scot pe ușa din dos, se creează condiții pentru corupție și violență. Scopul Albanезilor este să gonească din Kosovo pe toți ne-albanezii inclusiv pe reprezentanții uniunii internaționale, creându-se condiții pentru unirea cu Albania-mamă și realizând astfel visul „Albaniei Mari”. Campania lor a început cu atacurile din anii 90 după care și-au atras, în urma replicii energice a lui Miloșevici, simpatia lumii pentru cauza lor. Nu a avut loc nici un genocid cum a susținut apusul; din presupușii 100.000 îngropați în gropi comune au rămas doar 2000, care și aceștia erau de origini etnice diferite, incluzând aici și pe cei care a murit în luptele din cursul războiului.

Albanezii din Kosovo ne-au păcălit cum au știut mai bine. Noi i-am sprijinit financiar și nemijlocit în campania lor opresoare pentru un Kosovo purificat etnic și independent. Niciodată nu le-am reproșat faptul că au continuat violențele începute în anii 90 dar continuăm să-i prezentăm ca victime curente în ciuda dovezilor că lucrurile stau exact invers. Și, în timp ce ei stăruie să obțină independența cu ajutorul dolarilor noștri proveniți din dări impuse populației noastre, la care se adaugă cei de la Ben Laden și Al Qaida, imaginați-vă ce mesaj de încurajare reprezintă acest lucru de-a-lungul lumii pentru alte mișcări de independență susținute de către teroriști.

De mirare e faptul că ne săpăm groapa tot mai adânc.